

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับคุณค่าทางนันทนาการของสวนสนุกประเภทธุรกิจ ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นดังกล่าวระหว่างผู้ให้บริการหญิง และชาย และระหว่างกลุ่มอายุต่าง ๆ 4 กลุ่ม โดยใช้แบบสอบถามครอบคลุมคุณค่าทางนันทนาการต่าง ๆ ดังนี้

1. คุณค่าในการพัฒนาสุขภาพ
2. คุณค่าในคามนุษย์สัมพันธ์
3. คุณค่าในการพัฒนาความเป็นพลเมืองดี
4. คุณค่าในการพัฒนาตัวบุคคล

โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีสุ่มสัมภาษณ์แบบกำหนดโครงสร้าง ประกอบกับการใช้แบบสอบถามกับผู้ให้บริการในสวนสนุกสองแห่ง คือ แคนเนรมิต 159 คน และสวนสยาม 161 คน รวม 320 คน แบบสอบถามได้รับคืนมาและสามารถใช้ในการวิจัยได้ทั้งหมด โดยมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามดังนี้

กลุ่มที่	ช่วงอายุ	แคนเนรมิต			สวนสยาม			รวมแต่ละช่วงอายุ
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
กลุ่มที่ 1	อายุไม่เกิน 25 ปี	18	20	38	21	21	42	80
กลุ่มที่ 2	อายุ 26 - 40 ปี	22	20	42	20	20	40	82
กลุ่มที่ 3	อายุ 41 - 60 ปี	11	28	39	20	21	41	80
กลุ่มที่ 4	อายุมากกว่า 60 ปี	19	21	40	16	22	38	78
	รวม	70	89	159	77	84	161	320
	รวมผู้ตอบแบบสอบถามชายทั้งสองแห่ง				147 คน			
	รวมผู้ตอบแบบสอบถามหญิงทั้งสองแห่ง				173 คน			
	รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น				320 คน			

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ไ้มาวิเคราะห์ โดยคิดเป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้ใช้บริการเพศชายและหญิง โดยใช้ค่า t (t-test) และเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอายุต่าง ๆ 4 กลุ่ม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง และความเรียง

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ผู้ใช้บริการส่วนส่นุ่กประเภทธุรกิจใ้ในเขตกรุง เทพมหานครส่วนใหญ่มี่สถานภาพส่วนตัว ดังนี้

- มีการศึกษาาระดับปริญญาตรี
- มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน
- โสด
- มีสมาชิกในครอบครัว 4 - 5 คน
- มีรายไ้รวมต่อเดือนของครอบครัว ระหว่าง 3,000 - 10,000 บาท

2. ผู้ใช้บริการส่วนส่นุ่กประเภทธุรกิจใ้ในเขตกรุง เทพมหานครส่วนใหญ่มี่ลักษณะการมาใช้บริการ ดังนี้

- ผู้ใช้บริการจากกรุง เทพมหานครส่วนใหญ่มี่ เดินทางมาจากเขตพระโขนง ห้วยขวาง บางกะปิ มีนบุรี และหนองจอก

- ผู้ใช้บริการจากต่างจังหวัด ส่วนใหญ่มี่มาจากจังหวัดที่มีระยะทางไม่เกินไป

50 กม. จากกรุง เทพมหานคร

- เดินทางมาโดยรถส่วนตัว หรือรถโดยสารประจำทาง
- ผ่านประตูเข้าใช้บริการโดยซื้อบัตรในราคาปกติ
- มาใช้บริการเป็นครั้งแรก
- มากับครอบครัว หรือเพื่อน
- ต้องการมาพักผ่อน
- มาเที่ยวโดยมีผู้ริ่เริ่มคือ ตัวเอง หรือบุตรหลาน หรือน้อง หรือเพื่อน

- ผู้ให้บริการแคนเนอร์มีคจะนึ่งถึง " เครื่องเล่นอื่น ๆ (ล่องแก่ง เรือบิน ประจัญบาน รถมหาสนุก ปืนลม) ก่อนเมื่อเอ่ยถึงแคนเนอร์มีค

- ในขณะที่ผู้ให้บริการสวนสยามจะนึ่งถึง " สวนน้ำ " ก่อน เมื่อเอ่ยถึงสวนสยาม

- ใช้เวลาในสวนสนุกทั้งวัน

- นิยมมาใช้บริการในวันเสาร์ หรือวันอาทิตย์

- มีสาเหตุจูงใจให้กลับมาใช้บริการอีก คือยังใช้บริการไม่ครบทุกเครื่องเล่น

- มีสาเหตุที่จะไม่กลับมาใช้บริการอีก คือ " อยู่ไกล "

- หาคว่าจะกลับมาใช้บริการอีกภายใน 1 เดือน

3. ผู้ให้บริการสวนสนุกประเภทธุรกิจใจในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นว่า การให้บริการคานคาง ๆ ของสวนสนุกอยู่ในเกณฑ์ดีทุกคาน

4. ผู้ให้บริการสวนสนุกประเภทธุรกิจส่วนใหญ่ไม่ต้องการออกความเห็นในเรื่องบริการอื่น ๆ ที่ต้องการให้จัดเพิ่ม

5. ผู้ให้บริการสวนสนุกแคนเนอร์มีคทุกช่วงอายุ นิยม " ล่องแก่ง " สูงสุด และนิยม " ปืนกอก " คำสุด ยกเว้นกลุ่มอายุไม่เกิน 25 ปี นิยม " รถไฟเหาะ " สูงสุด

ผู้ให้บริการสวนสยามทุกช่วงอายุนิยม " ทะเลน้ำจืด " สูงสุด และนิยม " ทราบันท์ " คำสุด

6. ผู้ให้บริการสวนสนุกประเภทธุรกิจใจในเขตกรุงเทพมหานครทุกช่วงอายุ ต้องการให้สวนสนุกจัด " การแสดงของวงดนตรีในประเทศ " มากที่สุด ยกเว้นกลุ่มอายุสูงกว่า 60 ปี ต้องการให้จัด " สถานบริการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และงานสัปดาห์ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ " มากที่สุด

7. ผู้ให้บริการสวนสนุกประเภทธุรกิจใจในเขตกรุงเทพมหานครทุกช่วงอายุ มีความคิดเห็นว่าสวนสนุกมีคุณค่าทั่วไปเกี่ยวกับ

- คุณค่าในการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรม
- คุณค่าในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว
- คุณค่าในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
- คุณค่าในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์
- คุณค่าในการส่งเสริมสติปัญญา หรือความรอบรู้

อยู่ในเกณฑ์มากทุกเรื่อง

8. ผู้ให้บริการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การให้บริการของสวนสนุกประเภทธุรกิจ กับสวนสนุกตามศูนย์การค้า เปรียบเทียบกันไม่ได้

9. ผู้ให้บริการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การให้บริการสวนสนุกประเภทธุรกิจมีความประหยัดคุ้มค่ากว่า การให้บริการสวนสนุกตามศูนย์การค้า

10. ผู้ให้บริการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สวนสนุกประเภทธุรกิจมีความจำเป็นสำหรับกรุง เทพมหานคร

11. ผู้ให้บริการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สวนสนุกประเภทธุรกิจในเขตกรุง เทพมหานครสามารถทดแทนการขาดแคลนสถานที่พักผ่อนหย่อนใจประเภทกลางแจ้ง ในเขตกรุง เทพมหานครได้

12. ผู้ให้บริการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารัฐควรส่งเสริมกิจการสวนสนุกประเภทธุรกิจด้วยการ " ส่งเสริมการลงทุน " หรือ " ให้ความพื้นที่ในราคาถูกลง โดยธุรกิจเอกชนดำเนินการ "

13. ที่แคน เนรมิตความคิดเห็นของผู้ให้บริการชายและหญิง แยกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญ .05 ในเรื่องช่วยผ่อนคลายความเครียด ช่วยให้มีทักษะในการเล่นเครื่องเล่น ช่วยให้เกิดความกล้าแสดงออก ช่วยในรู้จักการตัดสินใจอย่างรอบคอบ และช่วยให้มีความกล้าในการเผชิญกับสิ่งท้าทาย และเมื่อพิจารณาจากคุณค่าทางนันทนาการรวมทุกด้าน ความคิดเห็นของผู้ให้บริการชายและหญิง แยกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ

ส่วนที่สวนสยาม ความคิดเห็นของผู้ให้บริการชายและหญิง เกี่ยวกับคุณค่าทางนันทนาการของสวนสนุกประเภทธุรกิจใจในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อย่างไรก็ตามความคิดเห็นของผู้ให้บริการชายและหญิง เกี่ยวกับคุณค่าทางนันทนาการของสวนสนุกประเภทธุรกิจใจในเขตกรุงเทพมหานครทั้งสองแห่ง มีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือ มีคุณค่าทางนันทนาการในระดับมากทุกด้าน

14. ความคิดเห็นของผู้ให้บริการแต่ละกลุ่มอายุ ทั้ง 4 กลุ่ม เกี่ยวกับคุณค่าทางนันทนาการของสวนสนุกประเภทธุรกิจใจในเขตกรุงเทพมหานครทั้งสองแห่ง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากผลการวิจัย เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ให้บริการ เกี่ยวกับคุณค่าทางนันทนาการของสวนสนุกประเภทธุรกิจใจในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า คุณค่าทางนันทนาการของสวนสนุกประเภทธุรกิจใจในเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมากทุกด้าน และที่แคนเนรมิตมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระหว่างความคิดเห็นของผู้ให้บริการชายและหญิง และไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระหว่างความคิดเห็นของผู้ให้บริการกลุ่มอายุต่าง ๆ ทั้ง 4 กลุ่ม ที่สวนสยามไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระหว่างความคิดเห็นของผู้ให้บริการชายและหญิง และไม่มีความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้ให้บริการกลุ่มอายุต่าง ๆ ทั้ง 4 กลุ่ม

อภิปรายผลการวิจัย

1. สาเหตุของการที่ผู้ให้บริการมาใช้บริการส่วนใหญ่ คือ ต้องการพักผ่อน รongลงมา คือต้องการเล่นเครื่องเล่น ทั้งที่จุดประสงค์ของสวนสนุกส่วนใหญ่ต้องการให้เครื่องเล่นเป็นสิ่งที่จูงใจสำคัญที่สุด เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ให้บริการที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้อยู่ในวัยทำงานเสียกว่าครึ่ง ส่วนวัยที่มีความต้องการเล่นเครื่องเล่นมีเพียงกลุ่มเดียว คือ กลุ่มอายุไม่เกิน 25 ปี และการเล่นเครื่องเล่นก็เป็นส่วนหนึ่งของการพักผ่อนด้วย

2. ผู้ใช้ขวานใหม่มาใช้บริการในสวนสนุกส่วนใหญ่ คือ บุตรหลาน หรือน้อง ๆ ญาติต่าง ๆ เป็นกรริเริ่มของตนเอง หรือเพื่อนก็มีค่าบริการที่ใกล้เคียงกันมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจของสวนสนุกมีผลต่อเยาวชนเป็นอย่างมาก ซึ่ง เยาวชน หรือ กลุ่มอายุไม่เกิน 25 ปี จะเป็นผู้ชักนำผู้ใหญ่มาอีกทอดหนึ่ง

3. สิ่งที่ใช้บริการนึกถึง ก่อนเมื่อกล่าวถึง แคนเนรมิต หรือ สวนสยาม เรียงตามลำดับค่าบริการ คือ

แคนเนรมิต			สวนสยาม		
อันดับ	สิ่งที่นึกถึง ก่อน	ร้อยละ	อันดับ	สิ่งที่นึกถึง ก่อน	ร้อยละ
1.	เครื่องเล่นอื่น (ระบุ)	16.35	1.	สวนน้ำ	29.81
2.	รถไฟเหาะ	14.47	2.	สไลเดอร์	17.39
3.	รถไฟเหาะคีติงกา	13.21	3.	ทะเลเทียม	10.56
4.	อารมณ์ที่คี่	10.69	4.	รถไฟเหาะคีติงกา	9.32
5.	เรือไวคิง	10.06	5.	อารมณ์ที่คี่	8.70
6.	บรรยากาศ	10.06	6.	เครื่องเล่นอื่น(ระบุ)	6.83
7.	บ้านผี	8.81	7.	เครื่องเล่น(ไม่ระบุ)	3.73
8.	เครื่องเล่น (ไม่ระบุ)	8.18	8.	บรรยากาศ	3.11
9.	ความลำบาก	1.89	9.	ความลำบาก	1.24

เหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะแคนเนรมิตจัดบริการเกี่ยวกับเครื่องเล่นมานาน จึงจะเห็นได้ว่า ผู้ใช้บริการนึกถึงเครื่องเล่นต่าง ๆ หลายชนิดคิดเป็นค่าบริการที่ใกล้เคียงกัน สวนสวนสยามเริ่มเปิดบริการโดยให้บริการควายน้ำเพียงอย่างเดียวมานาน เพิ่งจะเริ่มเปิดบริการเกี่ยวกับเครื่องเล่นเมื่อประมาณ 1 - 2 ปี แม้ในขณะนี้ยังมีเครื่องเล่นหลายชนิดคิดยังไม่เสร็จ สิ่งที่ใช้บริการนึกถึงก่อนจึงรวมกันอยู่ที่สวนน้ำเป็นส่วนใหญ่ (สไลเดอร์ และ ทะเลเทียม เป็นส่วนหนึ่งของสวนน้ำ)

4. ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่จะใช้เวลาในสวนสนุกทั้งวัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเดินทางมายังสถานบริการประเภทนี้ทั้งสองแห่งอยู่ใกล้ (ดูตารางที่ 17) เมื่อมาทั้งทีจึงต้องการจะใช้บริการให้คุ้มกับเวลาเดินทาง และไม่มีสถานที่อื่น ๆ ใกล้เคียงที่มีอำนาจในการจูงใจให้ออกจากสวนสนุก

ส่วนผู้ให้บริการที่ใช้เวลาในสวนสนุกตั้งแต่บ่ายถึง เย็น ซึ่งมีค่าธรรมเนียมสูงถึง 23.13 อาจเป็นกลุ่มที่ไม่ต้องการใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารกลางวันในสวนสนุกซึ่งแพงกว่า จึงรับประทานอาหารกลางวันก่อน แล้วจึงให้บริการแล้วออกมารับประทานอาหาร เป็นนอกสวนสนุกด้วยจุดประสงค์เกี่ยวกับการประหยัดเช่นเดียวกัน (ดูตารางที่ 17)

5. ผู้ให้บริการส่วนใหญ่ นิยมมาให้บริการในวันเสาร์ หรืออาทิตย์ เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะวันเสาร์ หรืออาทิตย์ เป็นวันหยุดที่สม่ำเสมอ มีตลาดที่เป็นวันที่ทุกคนหยุดเหมือนกัน อีกอย่างหนึ่ง เมื่อมีงานพิเศษ ประชาชนมักจะไปใช้เวลาว่างในสถานที่พิเศษเฉพาะสำหรับงานนั้น เช่นส่ง Kranak ไปเที่ยว เชียงใหม่ เป็นต้น ส่วนที่เวลาว่างพิเศษประชาชนจะมาให้บริการที่สวนสนุกมากเป็นพิเศษนั้น อาจเป็นกลุ่มอื่น ๆ ที่ปกติไม่ได้มาให้บริการในวันเสาร์ อาทิตย์

6. สาเหตุที่ทำให้ผู้ให้บริการต้องการกลับมาให้บริการอีก ส่วนใหญ่คือยังให้บริการไม่ครบทุกเครื่อง และประทับใจในการ จึงเห็นได้ว่า ผู้ใช้นิยมเล่นเครื่องเล่นที่แปลกใหม่ และการให้บริการที่ดี ส่วนสาเหตุรองลงมาก็คือ ชอบสิ่งที่มีอยู่ในสวนสนุกบางอย่างเป็นพิเศษ ซึ่งหมายถึง เครื่องเล่นบางประเภท กิจกรรมบางอย่าง บรรยากาศ หรือสิ่งที่ไม่ค่อยเห็นอื่นๆ แสดงว่า มีบางสิ่งที่ดีซึ่งควรจะรักษาให้คงไว้ตลอดไป

7. สาเหตุที่ผู้ให้บริการจะไม่กลับมาอีกส่วนใหญ่คือ อยู่ไกล ซึ่งย่อมหมายถึงต้องมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูง ซึ่งจะเห็นได้ว่าสาเหตุรองลงมาก็คือ ค่าใช้จ่ายแพงมาก แสดงให้เห็นว่า ประชาชนผู้ให้บริการอีกเป็นจำนวนมากยังไม่เห็นจริงตามที่โฆษณาไว้ว่า ประหยัดค่าใช้จ่ายกว่าการไปเที่ยวทะเล หรือไปเที่ยวนอกเมือง

8. ระยะเวลาที่ผู้ให้บริการจะกลับมาให้บริการอีก สรุปได้ว่า ไม่นาน เพราะค่าธรรมเนียมการกระจายสูง แสดงให้เห็นว่า ผู้ให้บริการไม่คิดว่าแผนไวล่วงหน้าว่าเมื่อใดจะมาให้บริการอีก

9. ความคิดเห็นของผู้ให้บริการเกี่ยวกับการบริการด้านต่าง ๆ ที่สวนสนุกจัดไว้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีทุกด้าน ทั้งนี้เพราะสวนสนุกได้เห็นความสำคัญของการบริการ

เหล่านี้มาก การจับบริการมีการวางแผนที่ดีและจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ

10. ผู้ให้บริการส่วนใหญ่ไม่ออกความเห็นเกี่ยวกับบริการอื่น ๆ ที่ต้องการให้ส่วนสนุกเพิ่ม เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการจับบริการต่าง ๆ จัดไว้ดีแล้ว

11. ผู้ให้บริการแคนเนรมิต กลุ่มอายุไม่เกิน 25 ปีนิยม " รถไฟเหาะ " มากที่สุด ส่วนผู้ให้บริการกลุ่มอายุอื่น ๆ นิยม " ล่องแก่ง " มากที่สุดทุกกลุ่ม ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกลุ่มอายุไม่เกิน 25 ปี เป็นเยาวชนหรือวัยรุ่นจึงชอบเครื่องเล่นที่ตื่นเต้น หวาดเสียว รุนแรงมากกว่า ส่วน " ล่องแก่ง " เป็นเครื่องเล่นที่มีความตื่นเต้น หวาดเสียว พอสมควรจึงเหมาะสมกับทุกวัย

ส่วนเครื่องเล่น " ปีนกอก " ที่ได้รับความนิยมน้อย อาจเป็นเพราะเป็นเครื่องเล่นที่หาเล่นได้ทั่วไป ไม่แปลกใหม่เหมือนเครื่องเล่นอื่น

ผู้ให้บริการสวนสยาม ทุกกลุ่มอายุนิยมสถานที่ " ทะเลน้ำจืด " ที่สุด เหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะเป็นสิ่งแปลกใหม่ เป็นสิ่งที่คนสร้างขึ้น แต่สามารถเลียนแบบธรรมชาติได้ นอกจากนี้ยังสามารถเล่นร่วมกันได้เป็นกลุ่มใหญ่ ไม่ต้องใช้ทักษะมาก ผู้ที่ว่ายน้ำไม่เป็นก็สามารถเล่นน้ำอยู่ในที่ตื้นได้

ส่วนเครื่องเล่น " ทราบันท์ " ได้รับความนิยมน้อย อาจเป็นเพราะมีเครื่องเล่นอื่นที่คล้ายกัน เช่น ปลาหมึกยักษ์ ร็อคแอนด์โรล เรือบินประจัญบาน อยุ่ควย และสถานที่ตั้งเครื่องเล่น " ทราบันท์ " อยู่ในจุดที่คนผ่านไปน้อยกว่า

12. กิจกรรม หรืองานพิเศษที่ผู้ให้บริการทุกกลุ่มอายุต้องการมากที่สุด คือ " การแสดงของวงดนตรีในประเทศ " ยกเว้น กลุ่มอายุสูงกว่า 60 ปี ต้องการกิจกรรมเกี่ยวกับ " การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ " มากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันนี้วงดนตรีในประเทศโดยเฉพาะประเภทที่เรียกกันว่า " สตริง " กำลังได้รับความนิยมอย่างมาก

13. ผู้ให้บริการเห็นว่า สวนสนุกประเภทธุรกิจมีคุณค่าทั่วไปทุกด้าน อยู่ในระดับมาก โดยมีคุณค่าในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มาด้วย ซึ่งมากับครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ (ตารางที่ 10)

14. ผู้ให้บริการส่วนใหญ่เห็นว่า การให้บริการสวนสนุกประเภทธุรกิจ ในเขตกรุงเทพมหานคร กับสวนสนุกตามศูนย์การค้า เปรียบเทียบกันไม่ได้ เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะจุดมุ่งหมายที่ผู้ให้บริการไปสวนสนุก คือการพักผ่อนหาความสนุกสนาน เป็นสำคัญ ส่วนการไปใช้บริการศูนย์การค้า มีจุดมุ่งหมายที่การหาซื้อสิ่งของต่าง ๆ เป็นสำคัญ การไปสวนสนุกเป็นเพียง เรื่องรองลงมา

15. ผู้ให้บริการส่วนใหญ่เห็นว่า การให้บริการประเภทธุรกิจประเภทนี้ ค่อนข้างดีกว่าการให้บริการสวนสนุกตามศูนย์การค้า เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ให้บริการอาจรวมถึงการใช้จ่ายในการซื้อสิ่งของ เขาไปควย หรืออาจพิจารณาถึงคุณภาพของ เครื่องเล่นซึ่งต่างกัน คือสวนสนุกตามศูนย์การค้า เป็นเพียง เครื่องเล่นเล็ก ๆ สำหรับ เด็ก อยู่ในห้อง ส่วนสวนสนุกประเภทธุรกิจ เป็นเครื่องเล่นที่มีขนาดใหญ่ ค่อนข้าง สนุกสนานกว่ามาก

16. ผู้ให้บริการเห็นว่า สวนสนุกประเภทธุรกิจจำเป็นสำหรับกรุงเทพมหานคร และสามารถทดแทนการขาดแคลนสถานที่พักผ่อนหย่อนใจประเภทกลางแจ้งในเขต กรุงเทพมหานคร ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 5 (2525 - 2529) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2524 : 302, 305) ที่กล่าวถึงสภาพและปัญหาทางด้านการพักผ่อนหย่อนใจว่า " แม้ว่า รัฐได้จัดสร้างสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกในด้านการกีฬา และการพักผ่อน หย่อนใจให้ประชาชนบางส่วนแล้วก็ตาม แต่จะเป็นไปอย่างไรก็ตาม ความต้องการของ ประชาชนที่เพิ่มมากขึ้น " และกล่าวถึงนโยบายและมาตรการว่า " จัดสร้างสถานที่ จัดหาอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในกิจกรรมการกีฬา และการพักผ่อนหย่อนใจ ต่าง ๆ โดยความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และชุมชน "

17. ผู้ให้บริการส่วนใหญ่เห็นว่า รัฐควรส่งเสริมกิจการประเภทนี้ด้วยการ ส่งเสริมด้านการลงทุน ให้เข้าพื้นที่ในราคาถูกลงโดยให้ธุรกิจเอกชนดำเนินงาน และลด ภาษีการค้าของกิจการประเภทนี้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ให้บริการเห็นว่า ค่าใช้จ่ายในการให้บริการสวนสนุกประเภทธุรกิจแพงมาก (ตารางที่ 17) จึงต้องการ ให้รัฐส่งเสริมธุรกิจประเภทนี้ให้คนทุนลดลง การเก็บค่าบริการก็จะถูกลงด้วย

18. ผู้ให้บริการผู้หญิงและชาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าทางนันทนาการของสวนสนุกประเภทธุรกิจสอดคล้องกันคือ ทุกด้านมีคุณค่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะการวิจัยเกี่ยวกับคุณค่าทางนันทนาการครั้งนี้ มีเครื่องเล่นเป็นพื้นฐาน ซึ่งเครื่องเล่นแต่ละประเภทได้รับการออกแบบคิดค้นเป็นอย่างดีก่อนจำหน่าย หรือเผยแพร่ไปทั่วโลก จึงย่อมจะมีคุณค่าทางนันทนาการมาก

19. ผู้ให้บริการทุกกลุ่มอายุมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าทางนันทนาการของสวนสนุกประเภทธุรกิจทั้งสองแบบสอดคล้องกันคือ คุณค่าทางนันทนาการทุกด้านอยู่ในระดับมาก และไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะการวิจัยมีพื้นฐานมาจากเครื่องเล่นซึ่งได้รับการพัฒนามาแล้วเป็นอย่างดีดังกล่าวแล้ว

ขอเสนอแนะ

1. สวนสนุกควรปรับปรุงเกี่ยวกับเครื่องเล่นและกิจกรรมให้แปลกใหม่อยู่เสมอเท่าที่จะทำได้ เครื่องเล่นที่มีอยู่เดิมก็ควรจะมีการบำรุงรักษาให้ดูใหม่ ตรวจสอบให้ปลอดภัยอยู่เสมอ เพื่อเป็นการสนองความต้องการของผู้ให้บริการ (ดูตารางที่ 20)
2. สวนสนุกควรมีนโยบายเกี่ยวกับเครื่องเล่นและกิจกรรมใหม่มีคุณค่าในการพัฒนาเยาวชนใหม่มาก เพราะผู้ที่มาใช้บริการเป็นเยาวชนเป็นส่วนใหญ่ จึงจะเห็นได้จากผู้ริเริ่มชักชวนมาเที่ยวสวนสนุกเป็นประเภทเยาวชน (บุตรหลาน, น้อง) เป็นส่วนใหญ่ คือร้อยละ 35 เป็นเพื่อน 24.69 และตัวเอง 33.44 (ตารางที่ 12) ซึ่งในกลุ่มที่ผู้ริเริ่มชักชวนเป็นเพื่อน หรือตัวเอง ก็คงจะเป็นเยาวชนนั่นเอง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ประจำเครื่องเล่นต่าง ๆ ควรเป็นบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านนันทนาการ, สวัสดิศึกษา และปฐมพยาบาลเป็นอย่างดี
3. สวนสยามควรเร่งการติดตั้งเครื่องเล่นต่าง ๆ ให้เสร็จสมบูรณ์โดยเร็ว เพราะความนิยมของผู้ให้บริการรวมอยู่ที่ส่วนนี้มาก (ตารางที่ 21.1) สวนสยามจึงควรกระจายความนิยมให้ไปทุก ๆ เครื่องเล่นและกิจกรรม
4. สวนสนุกควรจัดบริการอาหารในราคาปกติ และจัดบริการที่น่ากินแบบไม่คองซื้อ เพราะผู้ให้บริการส่วนหนึ่งต้องการสาธารณสุขปลอดภัยด้านนี้มาก ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่จะไม่ออกความเห็นก็ตาม (ตารางที่ 19)

5. รัฐบาลควรสนับสนุนการลงทุนประเภทใหม่ขึ้นทุกมุมเมือง เช่น ทางคานฝังขมูรี 1 แห่ง ทางคานบางนา (เขตพระโขนง) 1 แห่ง ทางคานเตาปูน บางโพ (เขตคูสิต) 1 แห่ง เพื่อผู้ให้บริการจะไม่ต้องเดินทางไกลเกินไป ดังปรากฏในผลการวิเคราะห์ขอมูลว่า ผู้ให้บริการร้อยละ 49.06 แสดงความคิดเห็นว่า จะไม่กลับมาให้บริการอีก เพราะอยู่ไกล (ตารางที่ 17) และผู้ให้บริการส่วนใหญ่มาจากบริเวณไกลเคียงสวนสนุก (ตารางที่ 6)

6. รัฐควรสนับสนุน การลงทุนประเภทนี้ด้วยการลดภาษี เพื่อให้ทางกิจการลดค่าบริการลงได้อีก เพราะเมื่อดูจากรายได้ของผู้ให้บริการร้อยละ 23.19 มีรายได้ค่อนข้างสูงคือ 5,000 - 10,000 บาท ต่อเดือน (ตารางที่ 5)

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้ให้บริการส่วนใหญ่เป็นเยาวชน การวิจัยครั้งต่อไปจึงควรกำหนดอายุผู้ตอบแบบสอบถามไม่เกิน 40 ปี อาจเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบไม่กำหนดโครงสร้างเพื่อนำขอมูลเกี่ยวกับอายุมาวิเคราะห์ว่า ผู้ให้บริการแต่ละช่วงอายุมีส่วนอย่างไร
2. การวิจัยเกี่ยวกับคุณค่าทางนันทนาการที่ไม่ต้องยึดเอาเครื่องเล่น หรือกิจกรรมเป็นพื้นฐาน แต่อาจใช้ภาพพจน์โดยทั่วไปของสวนสนุกเป็นพื้นฐาน
3. การวิจัยเกี่ยวกับคุณค่าของสวนสนุก อาจไม่ต้องยึดเอาคุณค่าทางนันทนาการเป็นหลักเท่านั้น แม้เป็นคุณค่าด้านอื่นๆของสวนสนุก ก็ควรถือเอาอยู่ในขอบข่ายของวิชานันทนาการ เพราะสวนสนุกเองก็เกี่ยวข้องกับวิชานันทนาการโดยตรงอยู่แล้ว
4. แบบของการวิจัยเกี่ยวกับผู้ให้บริการ ถ้าเป็นแบบสอบถามควรทำจำนวนข้อให้น้อย โดยมุ่งวิจัยในขอบเขตที่ไม่กว้างนัก แต่เก็บขอมูลให้ได้เป็นจำนวนมาก เพราะผู้ให้บริการต้องการพักผ่อนและหาความสนุกสนาน จึงไม่เหมาะสมที่จะตอบแบบสอบถามที่ใช้เวลานาน และการที่ควรเก็บขอมูลให้ได้เป็นจำนวนมาก ก็เพื่อใหกลุ่มตัวอย่างสามารถเป็นตัวแทนของประชากรผู้ให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะผู้ให้บริการสวนสนุกเป็นประชากรกลุ่มใหญ่มาก
5. ทำการวิจัยความคิดเห็นของพนักงานของสวนสนุกเกี่ยวกับคุณค่าของ

ของสวนสนุกที่ตนเองทำงานอยู่

6. ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคคลอาชีพต่างๆ เกี่ยวกับคุณค่าของสวนสนุก โดยไม่ต้องให้ตอบแบบสอบถามขณะใช้บริการอยู่ และไม่คำนึงว่าจะเคยใช้บริการมาก่อนหรือไม่

7. ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางค่านันทนาการเกี่ยวกับคุณค่าของสวนสนุก เช่น ครูพลศึกษา นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา นิสิตที่เรียนวิชานันทนาการ เป็นวิชาเอกในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอื่นๆ ครูอาจารย์ที่สอนวิชานันทนาการ

8. ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการบุคลากรทางค่านันทนาการของหน่วยงานประเภทนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย